

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 3.

Ljubljana, dne 1. marca 1908.

XVI. tečaj.

Sušec.

Sušec ta izpremenljivi,
kak se vedno laže!
Led in sneg pod suknjo nosi,
nam pa cvetje kaže.

Od peči nas ljubko vabi,
jasno se nam smeje;
trosi cvetje čez poljane,
krási gole veje.

Toda noč na polje leže,
burja prisopiha,
dan potem pa spet pod snegom
spi narava tiha.

Oj ta sušec goljufivi,
kak nas vedno vara!
Led in sneg in cvetje nosi —
zgodba to je stara.

Mokriški.

Mislil sem ...

Mislil sem, da vesna mlada
lahkokrila je prispela,
pa že zopet snežec pada ...

Tožno polje in livada —
cvetka mnoga je zvenela,
v srcu je zvenela nada.

M. G.

